

جامعه اسلامی دانشجویان
دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

نشریه آرمان ما
سری جدید؛ شماره ششم
خرداد ماه ۱۴۰۰

آرمان ما

@Lp_jad_ut

#نامزد-اصلاح

ویژه نامه
انتخاباتی

آیت...
سید ابراهیم رئیسی

... آن هفت نفر

... پولیتیکه (۲)

... چرا نظارت؟ (۲)

... دنیا آنقدرها هم بزرگ نیست!

... حتی آب خوردن!

دیباچه

گرفتار دیگری

سخن سردبیر

درگیر خود شدیم و گرفتار دیگری
 جان می‌دهیم بر سر پیکار دیگری
 ما با طناب خود به ته چاه رفته‌ایم
 آری خطا ز ماست به اقرار دیگری
 کم کم ز دین و باورمان دور می‌شویم
 خود این نخواستیم بود کار دیگری
 روزی به حکم لطف خدا متحد شدیم
 امروز دشمن خودمان، یار دیگری
 یک جمع واحدیم تو امروز را نبین
 انداخت فاصله سر پرگار دیگری
 اصرار می‌کنیم که دیگر نمانده مهر
 آن مهر نزد ماست گرفتار دیگری
 قاضی ز ماست، حکم، قلم، کاغذ و دوات
 مجرم ز ماست لیک سر دار دیگری
 با قول استوار، حقیقت‌نما شویم
 با اختیار خویش نه اجبار دیگری
 ما می‌رویم گرچه پر از مشکل است راه
 امید ماست سخت‌تر از خار دیگری

نشریه آرمان ما

سری جدید؛ شماره ششم؛

خرداد ماه ۱۴۰۰

جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده
حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

مدیر مسئول و سردبیر:

امیر مهید اسفندی

هیئت تحریریه:

محمد ازلگینی

محمدحسن مرادی

محمدحسن اله دین

محمدرضا زراعتیان

محمد مهدی اسماعیلی

طراح:

محمدرضا زراعتیان

جامعه اسلامی دانشجویان

دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

آن هفت نفر

نقدی بر گفتار و کردار مناظرات نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰

محمد ازگینی

ویستون چرچیل می‌گوید: «تجربه همیشه به سود انسان نیست، زیرا هیچ رویدادی دو بار به یک شکل اتفاق نمی‌افتد». مناظره انتخاباتی اول و دوم ۱۴۰۰ در حالی برگزار شد که با وجود تأکید مقام معظم رهبری بر اجتناب از اهانت، توهین و تخریب کاندیداها توسط یکدیگر، باز هم شاهد درگیری و تنش نامزدها بودیم. تنها فرقی که این مناظرات با مناظرات سال‌های پیش داشت، کمیت و کیفیت مناظره‌کنندگان بود و گر نه این مناظرات هم مانند مناظرات سابق، آن چنان که شایسته و بایسته است، نتوانست نقش خود را در معرفی نامزدهای برتر ایفا نماید. هر چند سعی شده بود که با طرح پرسش‌هایی از سوی مجری از درگیری لفظی اعضا جلوگیری شود، متک و طعنه و نیش و کنایه کم نداشت و به عکس، شور مناظراتی هم کاهش یافته بود. البته شاید این تکه‌پراکنی‌ها اقتضای مناظرات باشد، یعنی عموم انسان‌ها دوست دارند وقتی که دو نفر بر سر مسئله‌ای اختلاف نظر دارند، از طریق تبیین دیدگاه خود بر طرف دیگر فائق شوند، به خصوص اگر این بحث و جدل، با مناقشات لفظی یا حتی فیزیکی (!) آمیخته شود.

تجربه‌ای که مردم ما در این سال‌ها از مناظرات داشتند، این بود که کسی که به جای پاسخ به پرسش‌های مناظرات، از دیوار کشیدن و منت گذاشتن بر ملت سخن می‌گوید و برنامه‌ای برای کشور و مردم ندارد و تنها به فکر پیروزی در انتخابات است، از هر راهی حتی به قیمت تخریب و توهین دیگری برای رسیدن به هدف خود استفاده می‌کند. در اینجا برای شناخت گفتار و رفتار و پندار کاندیداها در مناظرات ۱۴۰۰، عملکرد آنها را بررسی می‌کنیم:

«سعید جلیلی» در این دو مناظره خوش درخشید و برای هر سؤالی که از او پرسیده می‌شد به نظر، طرح و برنامه مفصلی داشت و از مناقشات لفظی بیهوده پرهیز می‌کرد؛ به طوری که شاید بتوان گفت او و آقای قاضی‌زاده هاشمی و آقای رئیسی، تنها کاندیداهایی بودند که از پاسخ دادن به سؤالات طفره نرفتند و خود را درگیر مسائل حاشیه‌ای ننمودند. با این حال، سؤالی که از آقای جلیلی باید پرسید این است که آیا این برنامه‌های مفصل و جامعی که ایشان طرح‌ریزی نموده‌اند، قابلیت اجرایی دارند یا خیر؟ به خصوص که ایشان چندان سابقه اجرایی ندارند.

«سیدابراهیم رئیسی» نیز در این مناظره همچون فضای مجازی از تخریب و توهین در امان نبود و از همان ابتدا آماج حملات محسن مهرعلی‌زاده قرار گرفت اما وارد بازی روانی او نشد و در پاسخ به سؤالات مجری هم به مسائل حاشیه‌ای نپرداخت. البته که همانند سعید جلیلی وارد ریز مسائل نشد و در تبیین برنامه‌های خود، به تبیین کلی مسائل اکتفا می‌کرد و مدیریت را رکن اساسی ریاست جمهوری می‌دانست.

«سیدامیرحسین قاضی‌زاده هاشمی»، در دو مناظره گذشته، خود را یکی از بابرنامه‌ترین کاندیداها نشان داد و عمده بحث وی ناظر به ساختار نامناسب کشور بود، اما از جزئیات طرح‌های خود چندان رونمایی نکرد، البته شاید زمان اجازه چنین کاری را به او نداده بود. ایشان از پرداخت وام ۵۰۰ میلیونی (!) به جوانان سخن گفت. سؤال این است که وقتی کشور ما، ۳۰۰ هزار میلیارد تومان کسری بودجه دارد و هر سال هم به این کسری افزوده می‌شود، با کدام منبعی، حاضر به اعطای چنین وامی خواهند بود؟ بازپرداخت آن چگونه است؟ آیا بهتر نبود به جای وعده‌های مشکل‌ساز، فکری به حال جبران کسری بودجه و کاهش نقدینگی می‌کردند؟!

«علیرضا زاکانی» نقش پررنگی در مناقشات و درگیری‌های لفظی این مناظرات داشت و غالب سخنان وی به درگیری لفظی به عبدالناصر همتی اختصاص یافته بود. در واقع، گویی ایشان آمده بودند تا دولت فعلی و همتی را زیر سؤال ببرند و ایشان را عامل اصلی وضع موجود معرفی کنند؛

البته تا حدودی هم در این کار موفق بودند.

«محسن رضایی» هم از هر فرصتی برای حمله به همتی و دولت روحانی استفاده کرد و کمتر پیش می‌آمد که از پاسخ‌گویی به سؤالات طفره نرود. ایشان در مناظره اول در ۴ دقیقه پایانی در توضیح برنامه‌های خود، از یارانه ۴۵۰ هزار تومانی سخن گفتند. آن هم در زمانی که کشور با بحران کسری بودجه مواجه است!

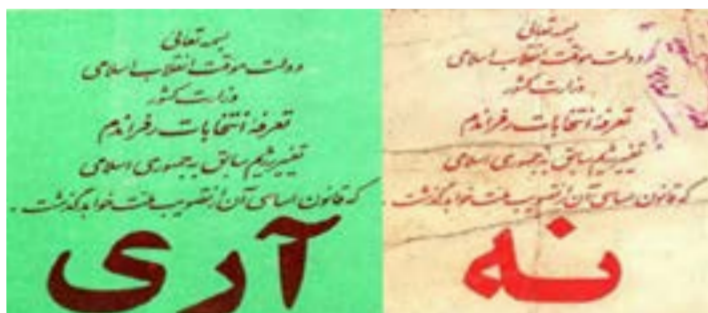
«محسن مهرعلی‌زاده» از جمله کاندیداهایی بود که به جای پاسخ سؤالات، به سیدابراهیم رئیسی طعنه و نیش و کنایه می‌زد و سعی داشت با تخریب وی به اصطلاح، ره صدساله را یک شبه بپیماید؛ غافل از اینکه تاریخ انقضای این روش زیرکانه پس از مناظرات ۹۶ به پایان رسید. ایشان از دولت سیدمحمد خاتمی سخن گفتند و در مدح دو دولت سیدمحمد خاتمی، تنها برای رشد اقتصادی (۵/۷٪) آمار ارائه دادند و از سایر موارد آماری ارائه ندادند. حتی از تورم تک‌نرخی سخن گفتند، در حالی که دولت سیدمحمد خاتمی هیچ‌گاه موفق به حصول تورم تک‌نرخی نشد! ایشان و عبدالناصر همتی، گویی فضای مناظرات را با مسابقات تلویزیونی اشتباه گرفته بودند و برای کسب رأی، دست به دامان اصالت و تبار خود شدند، به زبان قومی خود صحبت کردند و از هم‌زبانان خود درخواست رأی داشتند! در حالی که رئیس‌جمهور به یک قوم و قبیله اختصاص ندارد، بلکه به همه مردم تعلق دارد و این مردم هستند که کاندیدای شایسته را منتخب خود قرار می‌دهند؛ نه اینکه کرد، لر، ترک، بلوچ و... هر کدام جداگانه برای خود رئیس‌جمهوری برگزینند. البته ایشان خود را همچون دکتر روحانی که خود را حقوق‌دان می‌دانست، مهندس اقتصاد نامید! در حالی که حرف‌هایشان کمتر رنگ‌وبویی اقتصادی داشت.

«عبدالناصر همتی» در این مناظره چیزی در چنته نداشت. یا برنامه برای کشور نداشت یا فرصتی برای عرض اندام به دستش نیامد! چرا که شاید بتوان گفت خود ایشان مغلوب این مناظره بود. ایشان مدعی عدم بینش اقتصادی دکتر روحانی بود و اصولاً همین موضوع را علت اختلاف خود با دکتر روحانی می‌دانست؛ اما چگونه است که ایشان در این سه سال هیچ گونه اختلافی با رئیس‌جمهور بدون بینش نداشت اما همین که به عنوان نماینده دکتر روحانی معرفی شد از اختلاف با ایشان سخن گفت؟! جالب‌تر آن که بعد از این اظهار نظرها رئیس دفتر رئیس‌جمهور یعنی آقای واعظی منکر این اختلاف می‌شوند. اصلاً طبق فرمایش او که آقای روحانی بینش اقتصادی ندارند، پس باید قبول کنند که انتخاب ایشان به عنوان رئیس کل بانک مرکزی هم اشتباه بوده است! همتی از برنامه جامع برای کنترل تورم سخن گفت، غافل از اینکه در دوره سه‌ساله تصدی ریاست بانک مرکزی، نرخ تورم، رکوردهای دهه‌های اخیر را شکست. طبق آخرین آمار در فروردین امسال، نرخ تورم سالانه به ۳۸.۹ درصد رسیده، در حالی که در تیرماه ۱۳۹۷ و قبل از

پولیتیکه (۲)

جستاری بر جریان های مقابل حکومت جمهوری اسلامی در کلام
مقام معظم رهبری

محمدحسن مرادی

اقتباس شده از غرب می‌پندارند و مسائل پیرامون آن را به فن‌سالاران آن می‌سپارند. اما دین‌داران سیاست‌باور غیرمردمی که اتفاقاً یادگار جریان‌های قبلی سنتی هستند و داستان‌های آنها از صدر اسلام به ما رسیده، به نظر سخت‌ترین تهدید جمهوری به شمار می‌آیند. کسانی که با بروز دین خود و نیز اعتقاد به تشکیل حکومت دینی اما سوا از مردم، آنها را از صحنه برون می‌اندازند.

می‌بینیم که حتی اسامی بیشتر این گروه‌ها، نام‌یافته از فلسفه و فرهنگ سیاسی غرب است. سکولاریسم و لیبرالیسم که دو جریانی با بیشترین نمود مخالفت هستند، اساساً خود را وام‌دار غرب می‌دانند. اگر تا قبل از مشروطه، فقط مشروعیت از پادشاهی به پادشاهی دیگر یا از حکومتی به حکومت دیگر منتقل می‌شد که همه داعیه‌دار خلافت رسول بودند و خود را ظل‌الله معرفی می‌کردند، حالا دیگر اصل مشروعیت الهی مورد بحث است.

بارها در جواب کسانی که حتی گاه از سر دل‌سوزی بیان داشته‌اند: پس حکومت اسلامی کجاست؟ آیا تحقق یافته؟ یا چرا در جمهوری به نام اسلام، فقر، تبعیض و... وجود دارند؟ بیان شده که گرچه حاکمیت ما اسلامی است، ابزار آن، قوانین آن، نهادهای آن، سیاست‌های آن، تعلیم و تربیت آن اسلامی نیست یا حداقل تماماً اسلامی نیست. با این وجود، آیا همچنان باید از ابزارهای سیاست‌ورزی به شکل غربی آن استفاده کنیم یا نه؟ آیا جایگزینی برای آنها هست؟ آیا انتخابات، مردم‌سالاری دینی را به ظهور می‌رساند یا بروز غیرواقع‌نمایی سیاسی ناشی از فرهنگ پولیتیکه غرب است؟ آیا تفکیک قوای منتسکیو در مقام نظر یا عمل، بهترین نوع حکومت برای جمهوری اسلامی است؟ آیا تعارض یا چندگانگی‌هایی را در عمل به دنبال ندارد؟

دیدیم که مهم‌ترین مخالفان تحقق حکومت جمهوری اسلامی، حتی در ذیل اندیشه‌های غربی نام می‌گیرند. تنها یک گروه مخالف سنتی با ریشه‌ای عمیق‌تر در جوامع اسلامی وجود دارد که به شکلی مرتجعانه و دور از خرد سیاسی، گرچه حکومت دینی را می‌پذیرد، در مردمی بودن آن مخالفت می‌ورزد. این گروه شاید خطرناک‌تر از دیگران ظاهر شوند. همچنان که جمهوری اسلامی در مقابل غرب‌زده‌ها می‌ایستد باید در جبهه‌ای از این سوی هم مقاومت کند. تقابل با غربی‌ها با استناد به فقهت تا حدی قابل حل است اما فقهت مردمی در مقابل فقهت جزمی، دردسر بیشتری می‌طلبد.

در سال‌روز رحلت حضرت امام خمینی رحمه الله، رهبر انقلاب سخنانی ایراد کردند که روی آنها به تفکراتی در وضعیت سیاسی و اجتماعی ایران و جهان بود که همچنان بروزهایی در میان مردم و نخبگان، به‌ویژه دانشگاهیان دارند. از آنجا که مهم‌ترین ابتکار حضرت امام خمینی (ره) «جمهوری اسلامی» برشمرده شد و همراهی «جمهوری» و «اسلامی» در تداوم مسیر حرکت نهضت خمینی کبیر مؤثر عنوان شد، پس مخالفان را در طریق مخالفت با اسلام و جمهوریت می‌بینیم:

مخالفان حاکمیت اسلام، «سکولارهای غیرمذهبی» و «سکولارهای مذهبی» هستند. «سکولارهای غیرمذهبی» خود بر دو رأی استوارند: کسانی که دین را به رسمیت می‌شناسند اما شأن سیاسی و مدیریتی آن را قبول ندارند و کارکردهای دین را به مسائل فردی و عبادات محصور می‌دانند و کسانی که از اساس دین را افیون جامعه می‌دانند. دسته دیگری از مخالفان حاکمیت اسلام، به دین اعتقاد دارند اما می‌گویند اسلام نباید به سیاست آلوده شود، این افراد در واقع «سکولارهای مذهبی» هستند و به دخالت و حاکمیت دین در شئون زندگی سیاسی-اجتماعی، اعتقادی ندارند.

مخالفان مردمی بودن، «لیبرال‌های سکولار» هستند که می‌گویند دموکراسی و مردم‌سالاری را باید لیبرال‌ها و تکنوکرات‌ها ایجاد کنند و این مسئله ربطی به دین ندارد. دسته دوم مخالفان مردم‌سالاری دینی که نویسنده آن را «دین‌داران غیرمردمی» می‌داند، به دین اعتقاد دارند اما می‌گویند مردم در حاکمیت دینی هیچ کاره‌اند و دین باید بدون اتکا و نقش‌آفرینی مردم، حکومت تشکیل دهد که شکل افراطی این نظر، در سال‌های اخیر در شکل‌گیری گروه داعش ظاهر شد.

نگاهی به وضعیت این جریان‌ها روشن می‌سازد که سکولارهای غیرمذهبی در فرایند توسعه و مدرن‌سازی که اتفاقاً بعد از یک دهه از انقلاب نمودی واضح و صریح یافتند، همچنان در لایه‌هایی از حاکمیت حضور دارند. سکولارهای مذهبی که حضور نموداری در تاریخ اسلام و ایران دارند و سرب‌زیر در پستوی خود به نماز می‌ایستند، همان قمه‌زن‌های قبل از انقلابند که پاسخ در برابر جنایت انگلیس و روس را به بهانه دخالت در سیاست نادیده می‌انگاشتند و حالا شاید با ظاهری موجه یا حتی پنهان در زیر عمامه، مشغول مسئله گفتن در باب نجاساتند یا گروهی از آنها تنها دغدغه‌شان، واحد یا شور خواندن فلان مداح است؛ اینکه در زمینه نوحه ذکر بگویند یا نه! لیبرال‌های سکولار همان کسانی‌اند که ایده جمهوری را

چرا نظارت؟ (۲)

بررسی اشکال مختلف نظارت بر انتخابات در نظام های مختلف

محمدحسن اله دین

همچنین در بحث نامزدها و صلاحیت آن‌ها، نکته قابل توجه آن است که در این کشور، شخص داوطلب نامزدی ریاست جمهوری می‌بایست از ۵۰۰ نفر افرادی که واجد وصف «نماینده‌گی منتخب» هستند، معرفی‌نامه دریافت کند. این افراد کسانی هستند که در هنگام ارائه معرفی‌نامه به شخص، باید در یک انتخابات رسمی، اعم از انتخابات پارلمانی (مجمع ملی و سنا)، شهرداری‌ها و... برگزیده شده باشند. روشن است که نظام فرانسه تنها به اشخاصی اجازه ورود به سپهر سیاسی آن کشور را در کسوت رئیس جمهور می‌دهد که پیش از آن، صلاحیت او به صورت غیرمستقیم توسط نخبگان سیاسی آن کشور به تأیید رسیده باشد.

در ایالات متحده آمریکا گرچه به دلیل ماهیت فدرال این کشور، نهاد و مرجع خاصی برای نظارت همگانی بر کلیه مراحل انتخابات پیش‌بینی نشده و انتخابات توسط ایالت‌ها و شهرداری‌ها انجام می‌شود، ساختار سیاسی و حزبی این کشور، به‌ویژه بحث «انتخابات مقدماتی» در احزاب، این نقیصه را کاملاً جبران کرده است. در آمریکا نامزدهای ریاست جمهوری ابتدا درون احزاب و توسط اجتماع نخبگانی آنها انتخاب می‌شوند و سپس در رقابت‌های انتخاباتی شرکت می‌کنند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، نقش احزاب و نخبگان در پالایش و نظارت پیشینی نامزدهای انتخاباتی این کشور شایان توجه است.

با بررسی ساختارهای انتخاباتی کشورهای مخلف جهان در می‌یابیم که هر نظام سیاسی، طبیعتاً برای تداوم و تحقق فلسفه سیاسی خویش، پالایشگرهای خاصی قرار داده تا از ورود افراد فاقد صلاحیت به ساختار حکومت جلوگیری کنند. پس می‌توان با اطمینان گفت که آزادی مطلق افراد در ورود به نظام‌های سیاسی، افسانه‌ای بیش نیست.

همان‌طور که پیشتر اشاره شد، اصل نظارت و پایشگری انتخاباتی در نظام‌های دموکراتیک، لازمه تداوم حیات و بقای آنها است اما در هر نظام سیاسی، متناسب با ساختار سیاسی و حقوقی آن، فرآیند نظارتی در قالب‌ها و توسط نهادهای خاصی انجام می‌گیرد. بنابراین در سطح جهانی با ساختارهای نظارتی متنوع و متفاوتی روبه‌رو هستیم که گرچه ظاهر و قالب متمایز و متفاوتی دارند، همگی از جهت ابتدای بر اصل فلسفی نظارت و پایشگری، مشترک هستند. طبق اصل ۹۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران: «شورای نگهبان نظارت بر انتخابات مجلس خبرگان رهبری، ریاست جمهوری، مجلس شورای اسلامی و مراجعه به آرای عمومی و همه‌پرسی را بر عهده دارد.» و همچنین طبق بند ۹ اصل ۱۱۰ قانون اساسی، «صلاحیت داوطلبان ریاست جمهوری از جهت دارا بودن شرایطی که در این قانون می‌آید، باید قبل از انتخابات به تأیید شورای نگهبان برسد.» با توجه به اصول فوق، نهاد پایشگر در نظام حقوقی ایران، شورای نگهبان است. نظارت ذکر شده در اصل ۹۹، نظارت استصوابی و شامل کلیه مراحل اجرایی انتخابات و از جمله تأیید صلاحیت‌ها است.

در کشور فرانسه به‌عنوان نظامی دموکراتیک (اصل دوم قانون اساسی فرانسه: اساس جمهوری فرانسه مبتنی بر حکومت مردمی است که به وسیله مردم و برای مردم اداره می‌شود)، طبق اصل ۵۸ قانون اساسی این کشور، نظارت در انتخابات به وسیله نهادی به نام «شورای قانون اساسی» انجام می‌شود. اصل ۵۸ تصریح می‌کند: «مسئولیت نظارت بر حسن اجرای قانون انتخابات ریاست جمهوری بر عهده شورای قانون اساسی است.»

همان‌طور که مشاهده می‌شود، اصل مذکور، نظارت بر کلیه مراحل انتخابات ریاست جمهوری را بر عهده این شورا قرار داده است.

دنیا آنقدرها هم بزرگ نیست!

مناظره؛ فضایی برای معرفی اصلح یا دادگاه تفهیم اتهام!؟

محمد رضا زراعتیان

شده‌اند، هدف برنامه مناظره، ایجاد دادگاه تفهیم اتهام در رسانه ملی نبوده و اتهاماتی که بیان می‌شوند، به علت محدودیت زمانی، بی‌پاسخ مانده و زمینه‌ساز بدبینی و سیاه‌نمایی در جمع مردمی می‌شوند.

توقع می‌رود که علاوه بر تلاش در ترویج فرهنگ صداقت و انصاف بین اشخاص و دعوت آنها به دور از بازی‌های ناخوشایند سیاسی، محیط مناظرات را به نحوی تغییر داد که هر کاندیدا، در ادعاهای خود علیه سایرین، بار اثبات آنها را نیز بر عهده داشته باشد تا با کنار رفتن پرده حقایق، اوضاع به نحوی واقعی نمایان شود و بدبینی مردم از این بیشتر نشود. در هر حال مراقب که این‌گونه مطالب همچون لقمه‌ای آماده در اختیار ضدانقلاب‌ها که به دنبال کوچکترین نقطه ضعفی از نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری هستند، قرار نگیرد.

از سال ۸۴ تا کنون که برنامه‌ای برای شناخت بهتر کاندیداها و انتخاب شایسته‌تر راه‌اندازی شده، همواره در دو هفته منتهی به روز انتخابات، شاهد مناظره‌ای جذاب و پربیننده از شبکه یک سیما بوده‌ایم.

از اهم حسنات این برنامه، حضور شخص نامزد و بیان دیدگاه‌ها و برنامه‌ها از طریق رسانه ملی است که تقریباً برای تمام مردم در ایران و جهان در دسترس است و تأثیر غیرقابل انکاری در تشویق عموم مردم به اصل مشارکت و نیز گزینش بهتر دارد. فارغ از ویژگی‌های مثبت مذکور، یکی از نکاتی که شایسته تذکر است، فضای تخریب و اتهام علیه رقبا است. متأسفانه کشتش قدرت سیاسی، همواره منجر به استفاده از هر دستاویزی به‌منظور پیش‌افتادن از رقبا شده و کمتر نامزدی بوده که تحت تأثیر شرایط، با کمک از اتهامات دست به تخریب نزده باشد.

همان‌گونه که پخش این برنامه، این توانایی را دارد که عامل آگاهی‌افزایی مردم باشد، امکان دارد باعث گمراهی مردم شود. درست است که هیچ یک از نامزدها از مقام عصمت برخوردار نبوده و گاهی خود یا اطرافیان آنها اسیر کجروی‌ها و انحرافات

حتی آب خوردن!

تأملی پیرامون دو رویکرد در سیاست خارجه ایران

محمد مهدی اسماعیلی

این فکر خراب که حتی مدعی می‌شود در آب نیز وابسته به اغیاریم، در هر کدام از جنجال‌های کشور چهره‌ای به روز و مدرن به خود می‌گیرد و رفتارش را عقلانی جلوه می‌دهد تا افرادی که دوست‌دار عقلانیت هستند و دغدغه‌مند برای پیشرفت و وطنشان می‌باشند، فریب رویش را بخورند. و وقتی با گذر زمان بوی تعفن و ناکارآمدی‌اش بلند می‌شود، آن مردم دلسوزی که امیدی داشتند برای رونق به خاک سیاه یاس بنشینند و به این نتیجه برسند که «خانه از پایبست ویران است.» در حالی که خانه‌ی این تفکر مفتضح است که از پایبست ویران است نه خانه‌ای که اکنون در نعمت امنیت آن به سر می‌برند. مصیبت و اندوه این قصه نسبت داده شدن همه‌ی این مشکلات به اسلام و انقلاب است. «و چه خون دل‌ها خورد علی از این اندیشه عاشق دشمن پرور به ظاهر عقلانی و صلح‌طلب.»

حال با گذر زمان و مجرب شدن افراد و رغبت مردم به تشییع مالک اشتر علی، امیدواریم بارقه‌هایی از نجات عوام از حيله‌ها را ببینیم. نقطه‌ای که در این مسیر رسیده‌ایم حاصل تلاش هزار ساله‌ی معصومین و خواص و افرادی بود که خواهان ریشه دواندن تفکر صحیح در همه‌ی آحاد بودند و امروز نشانه‌هایی از آن تحول فکری موجود است. بسیاری به سمت یاس می‌روند اما افراد با بصیرت هستند که وعده‌ی پیوستن روم و ایران را در حال کلنگ زدن بر سر سنگ بزرگ خندق می‌فهمند و افراد با ایمان هستند که خود را آماده‌ی این فتوحات می‌کنند. سنگ بزرگی جلوی ملت ایران است اما کسی که بزرگی را فقط از آن خدا بداند، درک می‌کند که صبح نزدیک است.

«دنیای امروز دنیای گفتمان‌ها است نه دنیای موشک‌ها» امروز که در مناظرات دوباره مواجه شده‌ایم با طرز تفکری که سال‌ها بر کشور حکومت کرده و ادعا می‌کند حتی ریشه مشکلات اقتصادی در همراهی نکردن برخی متصدیان در بدنه حکومت با FATF است، جا دارد یادی کنیم از این جمله بسیار مهم. در روزگار جناب مرحوم هاشمی وقتی این جمله مطرح شد جنجال‌هایی به پا شد. این تقابلی که امروز نمایان بر کشور شده جدید نیست. ممکن است شکل و شمایل یک تفکر تغییر کند اما اصل آن ثابت است. اصلی که در طی سال‌ها به گونه‌های مختلف تغییر شکل داده تا بر چاه عمیق ناکارآمدی‌اش سرپوشی مزور قرار دهد. روزی با قرار دادن موشک در مقابل گفتمان و روزی با تقابل میدان در برابر دیپلماسی و روزی با تسلیم محض شدن در برابر FATF به جای تقویت توان داخلی.

اگر مذاکره‌ای انجام می‌شود به علت قدرت طرف مقابل است. به دلیل اینکه فرد رو به روی ما در مذاکره در میدان اعمالی انجام می‌دهد که تمام کشور را تحت تاثیر قرار می‌دهد. چطور می‌توان دیپلماسی را از میدان جدا کرد در حالیکه دنیای امروز همچو جنگلی است و دنیای غلبه قوی بر ضعیف است. هر ضعیفی که قوی بخواهد مورد توجه قرار می‌گیرد و هر کسی که نخواهد زیر چکمه‌های قدرت له می‌شود و احدی هم نگران نمی‌شود. حقیقت امر این است که در دنیای امروز قاتلین در لباس «افراد متمدن» به قتل‌های خود می‌پردازند و جنایت‌ها می‌کنند و عده‌ای ساده لوح هم باور می‌کنند. دنیای امروز همان دنیای قتل و غارت و فساد قبلی است و شاهد ما آن کودک افغانستانی است که خاکی و خونی از انفجار مدرسه‌اش فرار می‌کند و احدی از این انسان‌های متمدن با او کاری ندارند. و ما سال‌ها است با اندیشه‌ای مواجهیم که توهم عدالت‌طلبی و صلح‌طلبی این نظام جهانی را می‌زند.

آرفا

راه های ارتباطی با ما :

 @Lp_jad_ut

 @jad_ut

 @jad.ut

جهت همکاری در نشریه نیز

می توانید به آیدی زیر پیام دهید:

 @Lp_jad_ut_pr

برای عضویت در کانال می توانید

کد QR را اسکن کنید .